

огънъ и другитѣ батареи. Тогава командирѣтъ на II корпусъ разгъна всичката артилерия на 5-а дивизия североизточно отъ с. Карагачъ и всичката артилерия на 4-а дивизия източно и югоизточно отъ сжщото село. Така се започна артилерийскиятъ двубой. Тоя двубой, въ който и дветѣ страни си приписватъ заслугата, че сж принудили противната артилерия да замълчи, въ сжщность се прекрати отъ тъмнината, безъ да причини чувствителни загуби.

Когато разгънатитѣ въ боенъ редъ дружини отъ главнитѣ сили на 1/5 бригада бѣха изминали спрѣлия авангардъ, командирѣтъ на бригадата заповѣда последниятъ да се събере и да образува маневрени войски, като застане задъ лѣвия флангъ, защото противникѣтъ се мжчеше да го обхване. Следъ като се даде заповѣдъ да се събератъ патрулитѣ и разчлененията напредъ, 3-а дружина премина въ походенъ редъ, въ строй по ротнo, и тръгна полуналѣво къмъ лѣвия флангъ. Когато, обаче, приближиха фланга, нѣкои отъ ротитѣ ѝ усилиха бойната линия. 1-а дружина, която бѣше на крайния лѣвъ флангъ, при движението си изъ високия храсталакъ се натъкна на сгжстени неприятелски части, които се разгъваха да обхванатъ българския лѣвъ флангъ. За да запази фланга си отъ обхватъ, дружината удължи бойната линия съ 3-а рота, а въ дружинна поддръжка остави само 4-а рота. Въ това положение и тукъ се възстанови равновесие:

Бригадата се бѣше разгънала въ една тънка линия—около 5 клм., безъ никаква поддръжка отзадъ. Българитѣ се опитаха да настѣпватъ, но това едва се удаваше, защото турцитѣ се държеха добре. „Тукъ турцитѣ се показаха истински бойци, които знаятъ да мратъ за отечеството си; сега тѣ стреляха бързо и точно и се държеха твърдо на позицията си, която много имъ помагаше, тъй като командуваше цѣлото наше бойно разположение“—пише командирѣтъ на 4-а дружина отъ 2-и полкъ.

Следъ като оттеглиха обозитѣ си отъ Карагачъ, турцитѣ имаха интересъ да се оттеглятъ, като прекратятъ боя. Командирѣтъ на II корпусъ, Шевкетъ Тургутъ паша, заповѣда да се прекрати безполезниятъ бой и да се отстъпи. Обаче българитѣ смѣтаха, че турцитѣ искатъ да спратъ движението имъ напредъ, и затова натискаха силно и бавно напредваха. Тѣ искаха, безъ друго, да отблъснатъ турцитѣ, за да могатъ да стигнатъ поставения имъ за тоя день обектъ. Поради тоя натискъ на българитѣ, турцитѣ не можаха да прекжснатъ боя и чакаха нощъта, за да направятъ това.